

УДК 34.9:351.753(4/9)

Ю.П. Жванко,
науковий співробітник
ДНДІ МВС України, м. Київ, Україна,
ORCID ID 0000-0001-6413-5156

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОБІГУ ЗБРОЇ В КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

У статті розглянуто особливості правового регулювання обігу зброї у таких країнах Європейського Союзу, як Великобританія, Німеччина, Австрія, Франція, Бельгія, Чехія, Словаччина, Естонія тощо. Встановлено, що у більшості країн ЄС склався різний правовий режим обігу зброї і, відповідно, рівень контролю за таким обігом. Це пояснюється наявністю різних за своєю термінологією та змістом законодавчих актів, що регламентують обіг зброї у державі. Запропонована необхідність запозичення позитивного досвіду цих країн для вдосконалення правового регулювання обігу зброї в Україні.

Ключові слова: зброя, вогнепальна зброя, обіг зброї, правове регулювання, зарубіжний досвід.

В статье рассмотрены особенности правового регулирования оборота оружия в таких странах Европейского Союза, как Великобритания, Германия, Австрия, Франция, Бельгия, Чехия, Словакия, Эстония и др. Установлено, что в большинстве стран ЕС сложился разный правовой режим оборота оружия и, соответственно, уровень контроля за таким оборотом. Это объясняется наличием различных по своей терминологии и содержанию законодательных актов, регламентирующих оборот оружия в стране. Предложена необходимость заимствования положительного опыта этих стран для совершенствования правового регулирования оборота оружия в Украине.

Ключевые слова: оружие, огнестрельное оружие, оборот оружия, правовое регулирование, зарубежный опыт.

Останнім часом у зв'язку із загостренням конфлікту на Сході України, а також посиленням соціального напруження через нестабільну політичну та соціально-економічну ситуацію в державі особливої гостроти та актуальності набуло питання обігу зброї в Україні, оскільки безпосередньо порушення, вчинені з її використанням, є найбільш поширеними серед суспільно небезпечних дій, що, своєю чергою, суттєво впливає на стан безпеки в країні, а також значно погіршує криміногенну ситуацію та підвищує рівень злочинності.

У сучасних умовах інтеграції України до європейського співтовариства виникає необхідність імплементації відповідних європейських і міжнародних стандартів у різні сфери життєдіяльності українського суспільства, зокрема й у сфері обігу зброї. У зв'язку з цим постає необхідність у забезпеченні ефективного нормативно-правового регулювання відносин у сфері обігу зброї в Україні. Вирішення завдання щодо визначення конкретних напрямів удосконалення адміністративно-правового регулювання обігу зброї в Україні, на нашу думку, неможливе без вивчення й аналізу відповідного зарубіжного досвіду в цій сфері.

За таких умов виникає потреба у дослідженні досвіду правового регулювання обігу зброї у країнах Європейського Союзу (далі – ЄС).

Вивченню різних аспектів у сфері обігу зброї були присвячені дослідження Ю. Белінського, П. Біленчука, О. Бокія, І. Васильєва, Н. Деркач, С. Діденка, А. Корнієць, С. Параниці, О. Попової, В. Рибачука, О. Фролова, С. Харитонова, Д. Чурикова та ін. Проте необхідно наголосити, що аналізованій проблематики вони торкались поверхово, тобто питання стосовно досвіду правового регулювання обігу зброї у країнах ЄС вивчені опосередковано та потребують подальших наукових досліджень. Вказане зумовлює актуальність зазначеної статті, метою написання якої є дослідження особливостей правового регулювання обігу зброї у країнах ЄС.

Здійснюючи аналіз зарубіжного досвіду у досліджуваній сфері, варто погодитись із тим, що кожного разу, звертаючись до закордонного досвіду, ми не тільки намагаємося задовольнити свою цікавість. Головною метою порівняльних досліджень є намагання взяти у своїх колег кращий досвід, зіставити результати діяльності, покращити свої власні справи у тій або іншій галузі або, навпаки, переконатися у правильності своїх зусиль [1].

Аналіз наукової літератури та окремих нормативних актів дає підстави стверджувати, що у більшості країн ЄС наявні відповідні законодавчі акти, що регламентують обіг зброї у державі. Слід констатувати, що зазначені акти є доволі різними за своєю термінологією та змістом, що пояснюється національними та історичними особливостями становлення права на придбання та зберігання зброї. Виходячи з цього, країни світу по-різному підходять до надання громадянам права на зброю. У цьому контексті слушною є думка М. Ларіна, який зазначає, що зарубіжний досвід щодо надання права громадянам на використання зброї в індивідуальних цілях – це довгий і важкий пошук компромісу між визнанням права громадян на збройний самозахист та необхідністю жорсткого державного контролю [2, с. 6].

Розглядаючи особливості правового регулювання обігу зброї у західноєвропейських країнах, передусім слід звернути увагу на досвід Великобританії. Так, норми, що регулюють правові основи обігу зброї, викладені у Законі 1968 р. “Про вогнепальну зброю” та Законі 1969 р. “Про вогнепальну зброю” у Шотландії. Взагалі “...у Великобританії державний контроль за обігом вогнепальної зброї, що знаходиться в приватному володінні, розпочався з прийняттям у 1903 р. першого обмежувального законодавчого акта про пістолети. Починаючи з цього часу, контроль щодо прав громадян на володіння вогнепальною зброєю стає дедалі суворішим. Так, 30.05.1968 парламент Великобританії прийняв комплексний законодавчий акт “Про вогнепальну зброю” (Firemen’s Act. 1968. Government publications, London. P. 1–46. HMSO/ISBN 0 10 5427683). Згодом було прийнято ще сім кардинальних виправлень до цього Закону, що посилювали контрольні функції держави в питаннях обігу зброї, що знаходиться в приватному володінні громадян, а також вводили і деякі обмеження права громадян у сфері володіння окремими видами вогнепальної зброї” [3, с. 75].

На сьогодні чинним законодавчим актом про вогнепальну зброю, схваленим у 1997 р. (The Firearms (Amendment) Act. 20 December 1997. London: HMSO ISBN 0 11 341421.), внесені ще більш істотні виправлення, порівнюючи із Законом 1968 р., якими ще більш обмежені види зброї, що знаходяться в цивільному обігу. Так, цілком заборонена крупнокаліберна мисливська зброя, заборонені як зброя самооборони пістолети і револьвери. Дозволені до обігу лише малокаліберні

спортивні пістолети і револьвери. Заборонено пересилання зброї, купування її повинно здійснюватися особисто. Контроль над обігом зброї покладений на спеціальний підрозділ поліції, наділений правом проникнення в приватне володіння громадян. На всіх власників зброї заведена єдина комп'ютерна інформаційна база даних. Одночасно в країні встановлено більш сувору кримінальну відповідальність за незаконний обіг зброї [4].

Серед країн Європи законодавство Федеративної Республіки Німеччини (ФРН) у сфері обігу зброї за заборонними властивостями поступається тільки Британському. У 1973 р. у ФРН було прийнято у першій редакції Закон “Про зброю”, який мав яскраво виражену обмежувальну спрямованість. Цим законом в державі запроваджувалась обов'язкова реєстрація зброї, що дозволило визначити її кількість у приватному (легальному) володінні (близько 10 млн одиниць зброї) [5, с. 19]. Цей Закон вступив у силу в новій редакції у березні 1976 р., а вже у 1995 р. – в шостій редакції. Відповідно до положень Закону вогнепальну зброю у ФРН можуть придбати лише мисливці та члени офіційно зареєстрованих спортивно-стрілецьких товариств тільки з 21-го року. Крім того, до неодмінних умов належать відсутність судимості і зв'язків з екстремістськими організаціями. Зберігати зброю у будинку можна тільки в спеціальних сейфах окремо від патронів. Навіть для придбання газового пістолета або “пугача” необхідна ліцензія. Різко обмежений продаж холодної зброї. Під заборону також потрапили електрошокери. Зброю, яка має вигляд справжньої, не можна виносити на вулицю. Навіть для пістолетів і гвинтівок, перероблених із вогнепальних у пневматичні, тепер потрібно одержати дозвіл [6]. Відповідальними органами, що займаються реєстрацією зброї, наприклад, у Саксонії, є окружні поліцейські органи (земельні установи). Законом 2003 р. “Про зброю” скасовано частину обмежень на придбання деяких видів вогнепальної зброї за тактико-технічними характеристиками. Крім того, Законом були введені більш жорсткі вимоги щодо вільного обігу сигнальної та газової зброї [7, с. 132–133].

Також особливістю законодавства ФРН є те, що із чинного Закону “Про зброю” вилучені такі поняття, як “гладкоствольна зброя”, “довгоствольна зброя”, “короткоствольна зброя”, “мисливська зброя”, “нарізна зброя”, “пістолети” та “револьвери”. Тобто, як бачимо, для законодавця Німеччини усі перелічені терміни не мають особливого юридичного значення, а тому охоплюються єдиним поняттям – “вогнепальна зброя”.

Положення, що регулюють правові основи обігу зброї у Швеції, містяться у Декреті про вогнестрільну зброю 1970 р. та Законі 1967 р. “Про вогнестрільну зброю”, який був доповнений і прийнятий Парламентом (набрав сили з 01.04.1996). Він більш чітко викладений і організований, якщо порівняти з попереднім, спрямований на забезпечення виконання прийнятих Радою (European Communities Council Directive) положень у галузі контролю щодо придбання та володіння вогнестрільною зброєю. Що стосується застосування вогнестрільної зброї у злочинних діях, то відповідні положення містяться у Загальному Кодексі про карні покарання (General Penal Code). Це стосується вбивств, розбійних нападів, заповдіння тілесних ушкоджень, грабежів тощо, а також й інших злочинів, пов'язаних із застосуванням вогнестрільної зброї. Законодавство Швеції встановило щодо вогнестрільної зброї певні обмеження використання та застосування при її одержанні. Воно багато в чому подібне до англійського. Не кожна людина в державі має право на володіння вогнестрільною зброєю. Проте злочинність, зважаючи на статистичні дані, знаходиться на низькому рівні. Контроль з боку держави

постійно видозмінюється, а це говорить про те, що Уряд Швеції уважно стежить за тим, що відбувається в країні [7, с. 124–127].

Парламент Італії в січні 2006 р. схвалив Закон, який дозволяє громадянам застосовувати легально зареєстровану зброю для захисту свого життя і власності [8]. Водночас законодавство Франції також надає право своїм громадянам володіти бойовою вогнепальною зброєю, мисливською, спортивною, зброєю самооборони. У Франції після вступу в силу декрету 1995 р. фактично скасовано колишній порядок придбання зброї – нові форми передбачають отримання попереднього дозволу від правоохоронних органів. При цьому кількість різновидів бойової зброї, якою мають право володіти громадяни, дуже велика. Це револьвери, пістолети-кулемети, гвинтівки, карабіни тощо. Законодавство Франції надає право своїм громадянам володіти бойовою вогнепальною зброєю, мисливською, спортивною, зброєю самооборони [9, с. 3].

В Австрії основні питання обігу зброї регламентуються Законом 1986 р. “Про зброю”. Так, виробництво і торгівля вогнепальною зброєю регулюється Промисловим Статутом, вивіз – Законом 1995 р. “Про міжнародну торгівлю” чи Законом “Про військові матеріали” (Федеральний закон про ввіз, вивіз і транзит військових матеріалів, прийнятий у 1977 р.). Законодавче регулювання обігу зброї в Австрії за своїм призначенням і порядком застосування багато в чому подібне до законодавства інших європейських держав. Однією з основних відмінностей варто виділити більш жорсткі вимоги не до власників дозволів на придбання, збереження та носіння вогнепальної зброї, а до продавців останньої, та органів, що її реєструють. Мабуть, єдиними чинниками й умовами стримування злочинності, пов’язаної із застосуванням вогнепальної зброї, є жорсткий, вироблений роками контроль держави до власників зброї, і, звичайно ж, непорушна законслухняність і довіра до уряду з боку громадян Австрії [7, с. 128–130].

Необхідно наголосити, що 2013 р. Бельгія залишалась єдиною країною Євросоюзу, в якій була можливість вільного придбання вогнепальної зброї, однак зростання кількості резонансних убивств змусили уряд цієї країни під тиском громадськості повністю заборонити вільний продаж. Так, 680 видів найменувань зброї, зокрема фольклорна, декоративна, історична, тепер вимагають проходження дозвільної системи [10, с. 62].

Значним досягненням щодо правового регулювання питань у сфері обігу зброї у Чеській Республіці слід вважати прийнятий Закон від 03.11.1995 № 288 “Про вогнепальну зброю і боєприпаси”, в основу якого лягли положення законів про зброю інших європейських держав. Цей Закон визначає як умови володіння, зберігання, транспортування, використання і реєстрації вогнепальної зброї та боєприпасів, так й деякі умови здійснення підприємницької діяльності, пов’язаної з ними, обсяг прав державних установ і влади в галузі обігу вогнепальної зброї та боєприпасів. Слід зауважити, що основними умовами щодо перелічених видів обігу зброї є: наявність ліцензії, що видається для проведення законних дій особі, яка проживає на території Чехії та досягла 21-річного віку, пройшла перевірку на професійну придатність, ні в чому не обвинувачувалась і є надійною, не страждає психічними або іншими захворюваннями. Водночас зазначений Закон не стосується обігу вогнепальної зброї і боєприпасів, що перебувають на озброєнні в армії Чеської Республіки, поліції та збройних підрозділах митного нагляду [7, с. 135–136]. Взагалі ліберальність законодавства Чехії полягає в наявності можливості придбання зброї для самозахисту та можливості прихованого носіння зарядженої зброї, так само за наявності ліцензії зброю можна зберігати вдома в

зарядженому стані, що є достатньо нетиповим явищем для більшості європейських країн [10, с. 79].

У Словацькій Республіці, наприклад, відповідно до Закону “Про зброю” (прийнятого у 1993 р.), дозвіл на придбання зброї поліція видає строком на 5 років фізичним особам, які досягли 21 року, є психічно бездоганні та надійні, за станом здоров’я відповідають певним медичним вимогам, витримали екзамен на професійну придатність зберігати та носити зброю. Екзаменаційна комісія складається з працівників місцевого органу поліції, прокурора, лікаря і представника місцевої державної адміністрації. Дозвіл видається особі, яка постійно проживає (прописана) на території Республіки [7, с. 136–137].

В Естонії діє Закон, прийнятий Парламентом у 2001 р., який увів вільний обіг вогнепальної зброї, зокрема й нарізної короткоствольної, її носіння і зберігання. Громадянам необхідно пройти повне медичне обстеження, поліцейську перевірку на благонадійність, спеціальні курси навчання [11]. Відповідно до цього всі особи, які досягли 18-річного віку і мають громадянство республіки, можуть набувати у приватне користування пневматичні, газові та гладкоствольні пістолети й рушниці. При цьому іноземці, які мають тимчасовий вид на проживання і дозвіл на роботу в республіці, також можуть купувати мисливську і спортивну зброю за наявності дозволу відповідних органів країн їхнього постійного проживання. Слід наголосити, що після легалізації пістолетів, вулична злочинність в Естонії зменшилася майже на 80 %, і тому естонці вдвічі скоротили штат поліції [12].

Відповідні закони також дозволяють зберігання і носіння вогнепальної, зокрема нарізної зброї в Латвії, Литві, Угорщині, Болгарії тощо. У всіх названих країнах після надання дозволу громадянам носіння і зберігання нарізної зброї було зафіксовано значне зменшення тяжких злочинів. У всіх країнах, населення яких володіє цивільною нарізною зброєю, заборонені в цивільному обігу розривні кулі, кулі зі зміщеним центром ваги, кулі з мідними наконечниками, кулі із залитою тефлоном внутрішньою порожниною. Ведеться спеціальний реєстр поліції – кулегільзотека. Із зареєстрованої на фізичну особу зброї в присутності поліцейського експерта робляться два постріли. Стріляні гільзи й кулі долучаються до реєстру і зберігаються в поліції [11].

Враховуючи викладене вище, можна зробити висновок, що у більшості країн ЄС легалізація зброї для захисту життя і права власності є буденним і закономірним явищем через наявність відповідних законодавчих актів, що регламентують обіг зброї у державі. Зазначені акти є доволі різними за своєю термінологією та змістом, що пояснюється національними та історичними особливостями становлення права на придбання та зберігання зброї. Виходячи з цього, в країнах ЄС склався різний правовий режим обігу зброї і, відповідно, рівень контролю за таким обігом.

Водночас ґрунтовний аналіз досвіду цих країн щодо правового регулювання обігу зброї не дає можливості точно встановити, чи існує залежність між дозволом вільного володіння зброєю та рівнем злочинності. Проте з високим рівнем достовірності можна говорити про корисність забезпечення права громадян на володіння короткоствольною вогнепальною зброєю з певними загально визначеними обмеженнями такого права.

На нашу думку, запозичення зарубіжного досвіду стане важливим фактором, який дозволить не лише удосконалити національне законодавство у сфері обігу зброї, а й суттєво скоротить час та сили, необхідні для його розроблення. Зважаючи

на зазначене, пропонується привести вітчизняне законодавство щодо придбання, зберігання та застосування вогнепальної зброї до відповідних вимог, що висуваються до країн – членів Європейського Союзу у цій сфері. Вважаємо, що адаптація чинного законодавства України відповідно до досвіду країн ЄС має відбуватись так, щоб зберегти позитивні надбання національної системи права.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Колонтаєвская И.О. Подготовка сотрудников правоохранительных органов в США. Деятельность правоохранительных органов зарубежных стран. 2001. Вып. 1. С. 157–160.
2. Ларін М. Право на постріл. Юридичний вісник України. 2003. 13–19 вересня. С. 6.
3. Белінський Ю.Є. Адміністративно-правове регулювання реалізації громадянами України права на придбання і зберігання зброї та спеціальних засобів: дис. ... канд. юрид. наук. Дніпропетровськ. 2012. 196 с.
4. Англия и оружие для граждан. URL: samooborona.clan.su/publ/11-1-0-32. (дата звернення: 24.05.2018).
5. Волга В.О. Україні – європейський закон про зброю. К.: Нора-Друк, 2003. С. 19.
6. Юрин В. Владение оружием в Германии: как это регулируется законом. URL: <https://www.dw.com/ru/владение-оружием-в-германии-как-это-регулируется-законом/a-4090244> (дата звернення: 24.05.2018).
7. Зброезнавство: правові основи обігу вогнепальної зброї. Порівняльний аналіз вітчизняного та зарубіжного законодавства: Україна. Європа. Світ: монографія / за ред. проф. П.Д. Біленчука. К.: Міжнародна агенція “BeeZone”, 2004. 464 с.
8. Парламент Италии разрешил гражданам применять оружие. FINMARKET. 2006. URL: <http://www.finmarket.ru/news/452158> (дата звернення: 29.05.2018).
9. Водоп'янов О. Автоматична зброя повертається до магазинів США. Юридична газета. 2004. № 18 (30). 28 вересня. С. 3.
10. Гереза Г.Ф., Зарубінський О.О., Петренко Б.М., Старовойтенко Р.В. Цивільна зброя в Україні: міфи та реальність. Українська дійсність і міжнародний досвід легалізації та контролю. К.: Видавничий дім “АДЕФ-Україна”, 2015. 152 с.
11. Трунов И. Гражданское оружие правозащиты. Право и политика. 2004. № 7. URL: <http://guns.orenburg.biz/art008.html> (дата звернення: 24.05.2018).
12. Про зброю: Закон Естонії від 13 червня 2001 р. URL: <https://www.riigiteataja.ee/akt/13253450?leiaKehtiv> (дата звернення: 20.05.2018).

REFERENCES

1. Kolontaevskaya, I.O. (2001). Podgotovka sotrudnikov pravoohranitelnyih organov v SShA. “Training of Law Enforcement Officers in the United States”. The Activities of Law Enforcement Agencies of Foreign Countries 1, 157–160 [in Russian].
2. Larin, M. (2003). Pravo na postril. “Right to the Shot”. Juridical Herald of Ukraine, 13–19 veresnia. P. 6 [in Ukrainian].
3. Bielinskiyi, Y.Y. (2012). Administratyvno-pravove rehuliuвання realizatsii hromadianamy Ukrainy prava na prydbання і zberihання zbroi ta spetsialnykh zasobiv. “Administrative and Legal Regulation of Realization by Ukrainian Citizens of Rights to Purchase and Storage of Weapons and Special Means”: thesis ... cand. of legal sciences. Dnipropetrovsk. 196 p. [in Ukrainian].
4. Angliya i oruzhie dlya grazhdan. “England and Weapons for the citizens”. URL: samooborona.clan.su/publ/11-1-0-32 (Date of Application: 24.05.2018) [in Russian].
5. Volha, V.O. (2003). Ukraini – yevropeyskyi zakon pro zbroiu. “For Ukraine – the European Law on Weapons”. K.: Nora-Druk. P. 19 [in Ukrainian].
6. Yurin, V. Vladenie oruzhiem v Germanii: kak eto reguliruetsya zakonom. “Possession of Weapons in Germany: How It Is Regulated by Law”. URL: <https://www.dw.com/ru/владение-оружием-в-германии-как-это-регулируется-законом/a-4090244> (Date of Application: 24.05.2018) [in Russian].
7. Zbroieznavstvo: pravovi osnovy obihu vohnestrilnoi zbroi. Porivnialnyi analiz vitchyznianoho ta zarubizhnoho zakonodavstva: Ukraina. Yevropa. Svit. “Comparative Analysis of Domestic and Foreign Legislation: Ukraine. Europe. World”: monograph / editor prof. P.D. Bilenchuk. K.: International Agency “BeeZone”, 2004. 464 p. [in Ukrainian].
8. Parlamentu Italii razreshil hrazhdanam primenyat oruzhie. “Parliament of Italy Allowed Citizens to Use Weapons”. FINMARKET. 2006. URL: <http://www.finmarket.ru/news/452158> (Date of Application: 29.05.2018) [in Russian].

9. *Vodopianov O.* (2004). Avtomatychna zbroia povertaietsia do mahazyniv SShA. "Automatic Weapons are Returned to US Stores". Legal Newspaper 18 (30). 28 veresnia [in Ukrainian].

10. *Hereha H.F., Zarubinskyi O.O., Petrenko B.M.* and others (2015). Tsyvilna zbroia v Ukraini: mify ta realnist. "Civilian Weapons in Ukraine: Myths and Reality". "Ukrainian Reality and International Experience of Legalization and Control". K: Publishing House "ADEF-Ukraine", 2015. 152 p. [in Ukrainian].

11. *Trunov I.* (2004). Grazhdanskoe oruzhie pravozaschityi. "Civilian Weapons of Human Rights". Law and Politics 7. URL: <http://guns.orenburg.biz/art008.html> (Date of Application: 24.05.2018) [in Russian].

12. About Weapons: the Estonian Law dated June 13, 2001. URL: <https://www.riigiteataja.ee/akt/13253450?leiaKehtiv> (Date of Application: 20.05.2018) [in Ukrainian].

UDC 34.9:351.753(4/9)

Y.P. Zhvanko,
Researcher,
State Research Institute MIA Ukraine, Kyiv, Ukraine,
ORCID ID 0000-0001-6413-156

FEATURES OF LEGAL REGULATION OF ARMS IN THE COUNTRIES OF EU

Paper deals with the peculiarities of legal regulation of arms circulation in the countries of the European Union such as Great Britain, Germany, Austria, France, Belgium, Czech Republic, Slovakia, Estonia, etc, since in today's conditions of Ukraine's integration into the European community there is a need for the implementation of the relevant European and international standards in various spheres of life of the Ukrainian society, including the sphere of arms circulation.

It has been established that in majority of EU countries the legalization of arms for the protection of life and property rights is a routine and natural phenomenon due to the availability of relevant legislative acts regulating the circulation of arms in the state. These acts are quite different in their terminology and content, which is explained by national and historical peculiarities of the formation of the right to acquire and store arms. On this basis, the EU has developed a different legal regime for the circulation of arms, and, accordingly, the level of control over such a turn.

At the same time, a thorough analysis of the experience of these countries in the legal regulation of arms circulation does not make it possible to determine precisely whether there is a relationship between the permission for free possession of arms and the level of crime. However, with a high level of certainty, we can talk about the usefulness of ensuring the right of citizens to possess short-sighted weapons with certain generally recognized limitations of such a right.

According to the author, the borrowing of this foreign experience will be an important factor that will allow not only to improve national legislation in the field of arms circulation, but also significantly reduce the time and forces necessary for its development. Proceeding from this, it is proposed to bring domestic legislation on the acquisition, storage and use of firearms in compliance with the relevant requirements of the European Union member states in this area. It is concluded that adaptation of the current legislation of Ukraine in accordance with the experience of the EU countries should take place in such a way as to preserve the positive achievements of the national legal system.

Keywords: arms, firearms, traffic in arms, legal regulation, foreign experience.

Отримано 29.06.2018